

вѣкъ Бога? — Когато мислитъ му сж въ разрѣзъ съ Божиитъ, когато води пороченъ животъ и т. н. Който не мисли за бждещето, той не иска да знае, добъръ животъ ли води, или лошъ. Докато е на земята, това не го интересува, но единъ день ще се яви предъ Онзи, Който го е създалъ, да даде отчетъ за живота си. Какво ще отговаря тогава? Божията свѣтлина е толкова голъма, че всичкитъ ви мисли, желанія и постъпки ще се освѣтятъ, ще станатъ обективни, ще тръгнатъ следъ васъ, както малкото дете върви следъ майка си. Какъ ще се справите съ това положение? Тогава ще разберете, че нѣма нищо скрито-покрито. Докато сте били на земята, много нѣща сте скривали даже и отъ себе си, но предъ голъмата свѣтлина нищо не може да се скрие. Тогава ще разберете, че не е безразлично, дали сте живѣли добре, или зле.

„Никой не познава Сина, тѣкмо Отецъ“. Кой е този никой? — Който живѣе за себе си и не познава закона за жертвата. Пръвъ Богъ се пожертвува. Той даде Сина си въ жертва, за да не погине всѣки, който върва въ Него. Чрезъ Сина, Той изяви своята любовъ къмъ човѣчеството, а Синътъ се пожертвува, за да изяви Отца Си. Това сж взаимни отношения на любовъ и жертва, които трѣбва да се разбератъ. Когато разберемъ отношенията на Бога къмъ насъ, като нашъ Отецъ, и нашитъ отношения къмъ Бога, като Негови Синове, тогава животътъ ни ще се осмисли напълно. Обаче, не можемъ да бждемъ Синове на Бога, докато не се пожертвуваме.

Вложете въ ума си мисълта, че вѣнъ отъ любовъта животъ не сществува; вѣнъ отъ любовъта никаква църква не сществува; вѣнъ отъ любовъта никакви семейства, общества и народи не сществуваатъ. Единствената църква, която може да обедини човѣчеството, това е Божията Любовъ, това е любовъта на самопожертвуването. Въ нея влизатъ всички идейни хора, т. е. хора на безкористието.

Какво представятъ користолюбието и безкористието? Тѣ могатъ да се уподобятъ на богатия и на бедния, които сж се явили предъ Господа да изкажатъ желаніята си. Пръвъ се явилъ богатиятъ, който започналъ да нарежда: Господи, искамъ голъма кщца